

Princippet er ikke ukendt. Det er det samme som i elforsyningsloven, og derfor er det også velkendt ude i kommunerne, men i modsætning til elforsyningsloven foreslår regeringen, at kommunen modregnes på salgstidspunktet, og ikke først når pengene fra salget udbetales til kommunen, og det sker simpelt hen for at undgå for meget administrativt bøvvl og besvær med at holde styr på de kommunale pengestrømme.

Lovforslaget forhindrer naturligvis ikke en almindelig strukturudvikling eller omlægning i kommunalt regi. Der bliver således ikke modregnet, hvis kommunerne overdrager forsyningen til forbrugerne, eller hvis man omstrukturerer og f.eks. omdanner en kommunal vand- eller spildevandsforsyning til et aktieselskab, hvor kommunen så beholder aktierne og ikke sælger dem.

Som jeg nævnte indledningsvis, var det ikke hensigtsmæssigt at sende lovforslaget i høring inden fremsættelsen. Det har jo altså en karakter, hvor det er nødt til at komme sådan nu og her, og fra den her dato gælder det så, at man ikke har det samme incitament til at sælge. Nu har vi så høringssvarene, og dem vil vi selvfølgelig forholde os til i den videre lovgivningsproces. Jeg ser da frem til, at vi får et fornuftigt samarbejde om det her i udvalget.

Jeg er til sidst nødt til lige at sige til hr. Johs. Poulsen om det der med, at det her er en løsning på et problem, regeringen selv har skabt, at det jo altså er vrøvl, og så synes jeg, man har sagt det på en pæn måde, og hr. Jørn Dohrmann fik det jo også sat godt på plads.

Faktum er, at udgangspunktet for den her øvelse var, at det er påvist, at der er et effektiviseringspotentialer i den danske vandsektor på et trecifret millionbeløb. Det er dog noget, der er værd at tage med, i hvert fald set fra forbrugernes synspunkt; det er jo dem, der betaler regningen.

Det har aldrig været regeringens hensigt, at man skulle privatisere vandsektoren; det har aldrig været min hensigt, og det har heller aldrig været regeringspartierne hensigt. Næ, det, der hele tiden har været i fokus, var, at vi skulle finde ud af, hvordan man kunne indhente den her effektiviseringsgevinst.

Der er næsten ikke noget, hvor forbrugernes penge bruges dårligere end ved ineffektiv drift. Nu kan vi i stedet for bruge dem på forskning, på udvikling, på at investere i sektoren og jo også på enten at holde udgifterne i ro eller sine steder måske oven i købet give folk billigere

vandpriser. Jeg synes faktisk, det er meget fornuftigt, og jeg har altså stadig væk ikke forstået fuldstændig, hvorfor Det Radikale Venstre vælger sin helt egen vej her.

Afslutningsvis vil jeg bare sige, at det jo heller ikke er rigtigt, at det er demokratiet, der kortslutter. Det, der er tale om her, er, at hvis man skal lave en ordentlig benchmarking, skal der altså også være nogen, der med andres erfaringer fortæller, hvordan man så bedst gør det. Men målene – de miljømæssige, de forsyningsmæssige, de ledningsmæssige og alle de andre mål, de, der betyder noget for den enkelte forbruger derude – fastsættes fuldstændig som før, nemlig ude omkring i de enkelte selskaber, ude omkring i de enkelte kommunalbestyrelser med præcis den samme demokratiske kontrol, som har været gældende hidtil.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Det er jo altid rart at høre, når folk fra Folketingets talerstol fortæller, hvad de ved er forbrugernes interesser. Men skidt nu med det.

Når Det Radikale Venstre har valgt at sige, at det her er et brud med en styringsmodel og dermed et brud på et princip, så troede vi faktisk, at det var noget, som også miljøministeren egentlig godt kunne forstå; miljøministeren er jo på mange måder kendt for også i de almindelige politiske debatter at have en tilgang til netop spørgsmål af den karakter.

Jeg går ud fra – og det er så spørgsmålet til miljøministeren – at miljøministeren godt kan se, at man afløser én styringsmodel og erstatter den med en anden på det her felt; man gør det samme som i England. Og det er så den anden del af spørgsmålet: Kan miljøministeren bekræfte det, jeg siger, nemlig at erfaringen er, at i den periode, man har haft et tilsvarende system i England, har man haft højere prisstigninger i England, end der tilsvarende har været i Danmark i den samme periode?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Uden at gøre mig til specialist i den engelske model vil jeg umiddelbart sige: Nej, det er forkert. Det er ikke det samme, som man gør i England, for i England har man givet det langt, langt mere frit. Der er ikke nær den samme politiske kontrol, som der er her.

Jeg må altså så sige til hr. Johs. Poulsen, at det da er svært at benægte, at det er bedre, at der